

Fantastické Vianoce

L. Kováčová, 11 r.

Moje najkrajšie Vianoce

Je večer. Všetci sedíme za vianočným stolom, ktorý sa prehýba pod rôznymi druhmi jedla. Sú na ňom rezne, šaláty, polievky, zákusky a ešte aj kapustnica, ktorú mama varieva len zriedkakedy! Všetko je nádherné, ale niečo tomu chýba. Rozmýšlam, no nemôžem na to prísť. Och, iste, starká! Ešte stále nik nezazvonil na zvonček. Vždy na Vianoce dá tatko spraviť zvonček, ktorý hrá Rolničky. Ako som tak rozmýšľala, spomenula som si, na čo som myslela vždy. Na krásneho malého psíka. Už som pre neho vymyslela aj meno. Volal by sa Charlie. Avšak mama mi povedala, že môžem len a len snívať. Ach, tak veľmi ho chcem! Skoro som sa rozplakala... Zazvonil zvonček. Samozrejme, že to bola starká, od ktorej sme sa dozvedeli, čo nového v našom meste. Konečne sme začali večerať. Večera bola sýta, ale pre mňa nie najlepšia. O chvíľku tatko odišiel od stola. Išiel dať pod stromček darčeky, zahrmtal oknom a zazvonil na malý kravský zvonček. Nastala očakávaná chvíľa. Všetci sa rozbehli do obývačky, len ja som zostávala, ale začala som sa ponáhľať, keď som začula podozrivý zvuk. Znelo to, ako keby zahavkal psík. Péééés! Mama sa obzrela a z lona jej vyskočil malý bolonský psík. Zakričala som: „Charlieeee!“

L. Čierna, 7. ročník

V. Macejková, 7 r.

Fantastické Vianoce

Bol Štedrý deň a všade pokojná atmosféra. Ja a môj brat sme pozerali vianočné rozprávky. Mama varila štedrú večeru. Vtom zavolala: „Nikolka, prosím ťa, minula sa mi červená paprika. Choď k starkej a popros ju, nech ti trochu dá.“ Ja som sa zošúchla zo sedačky a šla sa obliecť. Dala som si bundu, čapicu, šál, rukavice, čižmy a vybrala som sa k starkej. Šla som po zasneženej ceste. Všade naokolo bol sneh, nebolo ani jedného miesta, kde by nebola tá ligotavá nádhera. Tak som sa nadchýnala, že som sa ani nenazdala a už som stála pred dverami starkej. Zazvonila som. Chvíľu som čakala a tu zrazu sa mi dačo dotklo pliec. Tak som sa mykla, až ma pri srdci zaboľelo. Obzrela som sa a pokojne som si vydýchla. Boli to len dvierka od uzáveru plynu. Spoza mojich pliec zaznel hlas: „Ahoj, Nikolka, čo tu robíš?“ Otočila som sa a vo dverách stála starká. Povedala som jej o čo ide a hneď šla do kuchyne po papriku. Priniesla ju, ja som poďakovala, rozlúčila som sa a pobrala som sa domov. Zasa po zasneženej ceste... Zrazu – čo vidím, čo nevidím – predou mnou malé zafúľané a zatúľané šteniatko. Jeho malé oči žiarili ako tie najjasnejšie hviezdičky. Vtedy mi myslo prebehlo, čím muselo prejsť. Rozhodla som sa, že si ho zoberiem domov, hoci som vedela, že mama sa nikdy nepáčili psy v byte. Je mi to jedno, pomyslela som si. Zobrala som ho. Keď som vyšla z výfahu a zastala pred dverami, srdce mi začalo hrozne búšiť. Počula som, ako sa k dverám približujú kroky. Zavrela som oči a bum! Mama otvorila dvere. Prekvapene sa spýtala: „Aké pekné šteniatko. Odkiaľ ho máš?“ Povedala som jej, ona sa iba usmiala a povedala, že ho okúpeme. Tak sa aj stalo a potom sme mu dali najesť. Ani sme sa nenazdali a už bolo šesť hodín. Všetci sme sa pekne obliekli a išli sa najesť. Keď sme zjedli kapustnicu aj kapra, nasledoval najkrajší okamih – darčeky! Pri rozbalovaní sme mali veľkú radosť a nielen my. Naše šteniatko sa tešilo zo šuchotania baliacich papierov...

Boli to krásne Vianoce! Na druhý deň sme išli k starkej a zobrali sme aj šteniatko. Tam sa hralo s naším druhým psom. Bolo šťastné. A tak sme sa rozhodli, že si ho necháme.

N. Allinová, 5. ročník

V. Pekníková 9 r.

Vianoce

Keď vianočná hviezda zažiarí
a vykúzlí úsmev na tvári,
zas príde ten krásny čas,
čo rozžiarí srdcia v nás.

Zavládne tu mier a láska,
v krbe už drevo praská.
Rodina si k stolu sadá,
vonku tíško sniežik padá.

Zrazu zazvoní zvonček:
„Hurá, ide sa pod stromček!“
Na tvárach sa zjaví úsmev radostný,
prekrásny je ten čas vianočný.

N. Dianišková, 8. ročník

L. Čierna, 13 r.

Čarovné Vianoce

Vianoce sú sviatky radosti,
deti sa vyjašia do sýtosti.
Na stromčeku visia salónky a zvončeky,
mamina nám upeče perníkové domčeky.

Vianoce sú sviatky pokoja,
rodina na ne s láskou spomína.
Pod stromčekom nájdeme darček krásny,
v izbe sa ligoce veľký stromček jasný.

Pri stole sa všetci zídeme,
kapustnicu s rybou pojeme.
Oriešok s otázkou rozlúskneme,
či ďalší rok zdraví budeme.

Nech sa deti radujú,
snehuliaka stavajú.
Nech pocítia všetci spolu
atmosféru Vianoc znovu.

Rozdávajme lásku všetkým,
buďme k sebe vládnejší,
nech Vianoce odštartujú
svet lepší aj ľudskejší.

K. Boorová, 5. ročník

Zima

Zima je tu, poďme von,
zahráme si bobotón.
Prvý už je v cieľi,
posledný je v keli.

Teraz poďme guľovať sa,
navrhol ten druhý.
Všetci mu to privolili,
guľovať sa chceli.

Začali sa guľovať,
ďalší sa chcel s nimi hrať,
oni trochu zaváhali
a potom sa s ním hrali.

O chvíľu už mesiac svieti,
domov idú všetky deti.
Posteľ ich čaká,
poďte, chlapčatá!

A. Jastrábová,
5. ročník

Mikuláš

Keď sme boli maličkí,
čerta sme sa báli,
teraz sme my prezlečení,
čertom sme sa stali.

Mikuláš má veľké sáne,
je ich vidieť na západe.
Anjel mu len rady dáva,
zasnežená je celá tráva.

Čert ide až posledný,
samozrejme, kto iný...
Chytil som mu chvost,
mal z toho však zlosť.

Čert sa pýta napajedený:
„Máš sladkosť dosť?“
A Mikuláš spokojný:
„Nemaj žiadnu starosť!“

H. Ferenčíková,
5. ročník

A. Markechová 5 r.